

Blind

Kari Rueslåtten

Jeg holder deg fast og ømt
Jeg hører hjertet slå
Som i en konkyllie, som i vår sang

Tida står stille
I et sjeldent øyeblikk
Er det bare vi, bare vi

Men er det nok, er det nok

Er jeg blind for hva du ber om
For hva du trenger her hos meg
Tar jeg for gitt at du vil bli her
Når det stormer og når det ler

Er jeg blind når du er liten

Når du gråter, når du er svak
Tar jeg for gitt at du forstår
At jeg er her selv når jeg er blind

Det er skjørt det vi har skapt
Puster liv inn i det hver dag
Hver vår gang

Helt stille kjenner vi at
Det er rett å ta tida det tar
Å være en og sammen